

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Wednesday, 23 May 2018 09:28 - Last Updated Friday, 25 May 2018 09:57

'ஈழகச்சேரி' (யாழ்ப்பாணம்) புத்திரிகையின் 7.11.1943 புதிப்பில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமியின் 'கனல்' என்னும் கவிதையானது 'கவீந்திரன்' என்னும் புனைபெயரில் வளையாகியுள்ளது. 1924இல் பிறந்த அ.ந.க.வாக்கு அப்பொழுது வயது 19. தனது புதினம் வயதிலையே அவர் கவீந்திரன் என்னும் புனைபெயரைப் பாவித்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது. ஈழகச்சேரி புத்திரிகைப் பிரதிகளை 'நல்லகம்' அறக்கட்டளை நிறுவனத்தின் இணையத்தளத்தில் வாசிக்கலாம்.

பின்னாளில் ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவராகப் பரிணமித்த அ.ந.க.வின் புதினம் வயதுக்கவிதையான 'கனல்' என்னும் இக்கவிதையிலையே அதற்கான ஆரம்ப அறிகுறிகளைக் காண முடிகின்றது.

சண்டமாருதம் எழுந்ததாம். சகமெல்லாம் சிறையில் சூழ்ந்ததாம். அச்சண்டமாருதத்தால் அண்டங்கள் யாவும் நடும் கியதாம். மலே ஆகாயமகேமும் அதனால் அலையும் நிலை ஏற்பட்டதாம். தொடர்ந்து எங்கும் கனல் தோன்றி மடிபியதாம். எட்டுத் திசையும் எரியும் வகையிலான கனல்து. யாவற்றையும் பொசுங்கிடச் செய்யும் பெருநெருப்பு அது.

அச்சண்டமாருதத்துக்கு எது காரணம் என்று கவிஞர் எங்கணும் சனென்று பார்க்கின்றார். அதற்கான காரணம் எது?:

"அங்கொரு பாட்டாளி மச்சுவிட்டான்! - பெரு மச்சினில் தோன்றிய சிறையடா!"

எங்கிருந்து அப்பெருந்தீ எழுந்ததென்று கவிஞர் திக்குகளெட்டும் சனென்று பார்க்கின்றார். அதற்குக் காரணம்?:

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Wednesday, 23 May 2018 09:28 - Last Updated Friday, 25 May 2018 09:57

"பயேத்து என் றிடப் பாட் டாளி ஓர் மகன்
பரௌநகை சயெ திடக் கண் டனடா!"

பாட் டாளி ஓர்வனின் பரௌம ச்சே அச்சு றயாகவும், சண் டமாருதமாகவும்
உர்வடுக் கின் றது. பாட் டாளி ஓர்வனின் பரௌநகையே கனல் மிக் க பரௌந் தீ யாக
உர்வடுக் கின் றது.

பாட் டாளி ஓர்வனின் பரௌம ச்சும், பரௌநகையும் அகிலத் தயே நடுங் க வகை கின் றன.
பாட் டாளியின் மகத் தான சக் தியபை பாடும் பதின ம வயதுச் சிறுவன ளொர்வனின்
மகத் தான கவிதை 'கனல்'

“ ஈழகேசரி ”

ஞாயிறு 7-11-'4

வீரமாமுனிவர் (1680–1782)

“கோவைவாணன்”

(24-10-43-ன் தொடர்ச்சி)

இனி, இவ்வாசிரியர் பெரும்பாலும் தருக்கமுறையில் எழுதுவதும் காணலாகும். இவர், ‘என்ன, ஏன்’ என்னும் கேள்விகளை வசனங்களின் இறுதியில் இடுகின்றார். இப்படி இடுவதால் ஏதாவது ஒரு மறுப்பையேனும் சார்புரையையேனும் எதிர்பார்த்தே இடுகின்றாரென ஊகிக்க இடமுண்டு. ஆதலின் அவற்றிற்கும் அவர் ஆவலுடன் விடைகொடுக்க ஆயத்தராயிருக்கின்றாரென்பது தெற்றெனத் தோன்றுகின்றது. உம்:— இருப்பானேவென்ன? செய்வானேவென்ன? (ப. 7) குளிர்மிடிக்குமோவென்ன?, பதிக்கப்படுமோவென்ன? (ப. 28) இவ்வழக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் சிலவிடங்களில் வயது முதிர்ந்தவர்கள் உரையாடும்போது உபயோகிப்பது குறிப்பாகக் கவனித்தால் தோன்றும். உம்:— வந்தநான் ஏன்? செய்வானே என்ன? என்பன அவை¹

யின்பக்கருகிப் புணர்த்தாது விடுதல் வசனநடை வல்லார் கொள்கையாயினும் இரு சொல் ஒரு பொருள் குறிக்கும்போதும் உரிய கருத்து மாறுபடும் போதும் கட்டாயம் புணர்த்தல் வேண்டும். ஆதலின்¹ நெருப்புச் சொரியவும், வில்லுப்போலும், ஆசைப்பட, என்னும் காக்கை etc. போல்வன புணர்த்தல் வேண்டும்.

சில வசன வழக்கள் வருமாறு: (1) வேறு பதவுரை பொருந்துமென்று யாதாமொருவர்க்குத் தோன்றுமே யாகில் அதிசயமல்ல. (2) எவ்வினத்துச் சீர்கள் வந்ததோ etc. இவற்றுள் யாதாமொருவர், வந்ததோ என்பன, யாவொருவர் அல்லது, யாவொருவர் என்றும், வந்தவோ என்றும், மாற்ற மடைதல் வேண்டும்.

இனி,² என்ப, என்க என்னும் பழைய உரைபாசிரியன்மாருடைய வசனம் முடிக்கும் வழக்கானது இங்கும் தழுவப்படுகிறது. ஆனால், அவர்கள், தம் முன் தோன்றி மறைந்த உரை

கவி

புத்தகங்கள் கிடைக்காத இடங்களில் இவ்வழக்கைப் பற்றி உரையாடும்